LYHYT OODI KAIKELLE

Olkoon kevyttä, kevyttä
kuin tuhkaa, untuvaa ja balsaa,
ja olkoon, olkoon raskasta
kuin jalkapuolen lyijykenkäsalsaa,
tulkoon valkeaa,
niin valkeaa kuin hangen helmiäinen helmikuussa
tai tulkoon, tulkoon sitten tummaa,
tumminta
kuin korppi yössä surunauhaa suussaan –

ja puhetta olkoon, olkoon puhetta
kuin viiniä, sen viinin tuuheutta
muhkeutta, lauseita rubens-lanteisia,
olkoon aamuja,
olkoot aamut jotkut laiskoja ja löysäranteisia,
hitaita jälkeen öitten paineen,
puristuksen jossa öljy syntyi ammoin –

ja lentäköön, lennelköön ajatus kuin ääni
hajamielisestä haitarista sinne tänne
enkelten vanavettä
läpi perkeleitten rikkipilvien,
ja peilatkoon päivänkajo kasvojaan
vedestä jonka syvyyksissä upporikkaat
makaavat upoksissa rautaa taskuissaan –

ja jossain mukanani olkoon
olevainen
pisteissä pallon pinnalla
ja sisällä silloin
kun hänen sisälleen olen lentämään lähtenyt,
ja ääni tulvahtelee ihmisen holvistoissa –

ja olkoon sunnuntaisin valtio hetken vaiti,
kun pääskyset silpovat sineä
siellä
ne piirtävät kaavaa sun sinistä takkias varten –

ILPO TIIHONEN